

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/249/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1210225234
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Svetlovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1210225234.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: U. podielnícke družstvo Q., Q. XXX, Q., zastúpený advokátom JUDr. I. Q., P. hrdinov XXX/XX, Svidník, proti odporcovi: ZH Kredit, s. r. o., R. nábrežie X/A, Bratislava, zastúpený advokátom JUDr. N. M., R. nábrežie X/A, Bratislava, o zaplatenie 67.742,41 eur s príslušenstvom a o náhradu trov konania, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č. k. 11C/57/2012 - 132 zo dňa 11. februára 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Odporcovi náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 1.568,42 eur do rúk právneho zástupcu odporcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 15. 11. 2010 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia 67.742,41 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10. 2. 2014 vzal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť pred začatím konania vo veci samej dôvodiac, že sa dlhodobo nachádza v zlej finančnej situácii, ktorá mu neumožňuje hrať náklady spojené s vedením súdneho sporu. Žiadal, aby súd prvého stupňa zlú finančnú situáciu považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa a účastníkom podľa § 150 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal. Súd prvého stupňa tak konanie podľa § 96 ods. 1, ods. 3 O.s.p. zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p, nakoľko navrhovateľ vzal návrh späť, čo odôvodnil len tým, že sa nachádza v nepriaznivej finančnej situácii, pričom nepreukázal, že dôvodne podaný návrh vzal späť pre správanie odporcu. Dospel k záveru, že z procesného hľadiska tak zavinil zastavenie konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy konania odporcovi. Súd prvého stupňa nemal v danej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania. Zdôraznil, že navrhovateľ inicioval začatie súdneho sporu a vzhľadom na výšku uplatneného nároku a skutočnosť, že bol od začiatku zastúpený advokátom mal a mohol vedieť, v akej výške sa prípadné trovy súdneho konania budú pohybovať, pričom konanie je vecne oslobodené od súdnych poplatkov. Ak by mal navrhovateľ úspech vo veci samej, ďalšie trovy konania by znášal odporca ako neúspešný účastník. Argumentáciu navrhovateľa tak mal za nedôvodnú a zaviazal ho na náhradu trov konania odporcu, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 1.568,42 eur za 4 úkony právnej služby, a to: 1/ príprava a prevzatie zastúpenia v roku 2011 - 559,33 eur + RP 7,41 eur, 2/ písomné podanie odporcu zo dňa 6. 10. 2011 - 559,33 eur + RP

7,41 eur, 3/ odvolanie proti procesnému rozhodnutiu 1 z tarifnej hodnoty - 279,66 eur + RP 7,41 eur a 4/ účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 11. 2. 2014 1 tarifnej hodnoty - 139,83 eur + RP 8,04 eur.

Proti časti uznesenia o náhrade trov konania podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. v napadnutej časti zmenil a odporcovi nepriznal náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa. Mal za to, že súd prvého stupňa vec podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. nesprávne posúdil. Bol názoru, že žaloba bola podaná dôvodne, nové vedenie navrhovateľa však prehodnotilo finančnú situáciu navrhovateľa a prijalo tak opatrenie nepokračovať v konaní, nakoľko s týmto sú spojené náklady a preto návrh na začatie konania bol vzatý späť. Poukázal na skutočnosť, že ku dňu 30. 11. 2013 vykazuje stratu - 478 910 eur, čo je spôsobené celkovým stavom agrozozortu. Uviedol, že všetky komentáre a výklady k § 150 O. s. p. ako dôvody hodné osobitného zreteľa uvádzajú majetkové pomery účastníkov konania a mal za to, že svoje majetkové pomery preukázal. Vytkol súdu prvého stupňa, že odporcovi priznal aj náhradu trov konania za úkony, ktoré nesúviseli s hmotnoprávnou stránkou veci, ako aj náhradu trov konania za účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 11. 2. 2014 a teda v čase, kedy odporca vedel, že navrhovateľ vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 13a ods. 2 písm. a/ vyhlášky MS SR. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu.

Podľa § 13a ods. 4 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. za zastúpenie na pojednávaní, pri ktorom došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia, patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Za zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci, patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal zaplata istiny 67.742,41 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10. 2. 2014 vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť s tým, že späťvzatie návrhu na začatie konania odôvodnil nepriaznivou finančnou situáciou a preto žiadal, aby súd uvedenú skutočnosť považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa a účastníkom konania náhradu trov konania podľa § 150 O.s.p. nepriznal.

Odvolací súd dospel k záveru, súd prvého stupňa správne postupoval, keď pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval podľa § 146 ods. 2 O.s.p. a navrhovateľa zaviazal na náhradu trov konania odporcovi. Poukazuje pritom na konštantnú judikatúru, napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky, sp. zn. 4MCdo/2/2008, ktorý v súvislosti s aplikáciou § 150 O.s.p. skonštatoval, že „ide o zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok a zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. Tento dôvod je teda daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať i na postoj účastníkov v konaní. Z uvedeného výkladu § 150 O.s.p. vyplýva, že pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia možno prihliadať i na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde. Nie každú okolnosť, ktorá by aj bola príčinou vzniku sporu, však možno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by inak úspešnému účastníkovi konania súd náhradu trov konania nepriznal“.

Odvolací súd má za to, že predpokladom pre aplikáciu § 150 O.s.p. nie sú len nepriaznivé majetkové pomery jedného z účastníkov konania, ale aj dopad nepriznania náhrady trov konania úspešnému účastníkovi konania. Pri rozhodovaní o nepriznaní náhrady trov konania podľa §150 O.s.p. je súd povinný skúmať tiež okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu ich nároku a ich postoj v konaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetné ustanovenie predstavuje výnimku zo zásad, ktorými je ovládané konanie o náhrade trov konania a jeho cieľom je odstránenie nežiaducich tvrdomí spojených s aplikáciou týchto tvrdomí. Z konania pred súdom prvého stupňa však nemá za zrejmé také okolnosti, ktoré by zakladali existenciu dôvodu hodného osobitného zreteľa v konaní. Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal od odporcu vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 67.742,41 eur s príslušenstvom, nakoľko mal za to, že odporca nebol oprávnený s predmetnou pohľadávkou nakladať a vymáhať túto od navrhovateľa ako povinného v exekučnom konaní, nakoľko predmetnú pohľadávku nemohol platne nadobudnúť na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Navrhovateľ však nerozporoval existenciu pohľadávky voči nemu či jej výšku, ale skutočnosť, že predmetnú pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nadobudol odporca. V čase späťvzatia návrhu pritom bolo zrejmé, že pohľadávku nadobudol na základe postúpenia odporca platne (č. I. 84 a nasl.) a to tiež s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I.ÚS 268/2011.

V súvislosti s námietkou navrhovateľa, podľa ktorej mal súd prvého stupňa odporcovi priznať náhradu trov konania aj za úkony právnej služby, ktoré hmotnoprávne s vecou nesúviseli, odvolací súd poukazuje ust. § 13a ods. 2 písm. a/ a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podľa ktorého patrí advokátovi odmena aj za odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, ako aj za účasť na pojednávaní, na ktorom nedošlo k meritórnemu prejednaniu veci. Súd prvého stupňa preto odporcovi správne priznal náhradu aj za predmetné úkony právnej služby.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Výrok napadnutého uznesenia, ktorým súd prvého stupňa konanie zastavil, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.